

השבוע בגיליון | גיליון 456 יום ה' 12 ביוני 2008

עדכונים מהשטח

תאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

פורסמה תכנית רב שנתית להפחתת מסים.

הגורם המוסמך להגיש בקשה להטלת כופר.

שבח – מועד תחילת מרוץ 30 הימים להגשת השגה //

עליון מ"ה – הוצאות בלתי חוקיות אסורות בניכוי //

מ"ה – שינוי הגדרת גיל פרישה – מועד תחולה.

פטור ממס על מלגות // 3.5 מיליון ₪ פיקטיביות? // עובדי ביטוח

לאומי ימחלו // השבתת בימ"ש שלום חיפה.

עדכונים מהשטח

פורסמה תכנית רב שנתית להפחתת מסים

◆ מרכיב נוסף בתכנית היא **ביטול הפטור ממס הכנסה על הפרשות המעסיק לקרנות השתלמות**, כלומר הסכומים שהפקיד המעביד לקרן השתלמות עבור העובד ייחשבו להכנסת העובד לצורך מס הכנסה, ועצמאי לא יקבל ניכוי בשל הפקדותיו. בר-און הדגיש, כי לא יבוטל הפטור ממס בגין הפרשות המעסיק לקרן השתלמות בגין ביטוח לאומי ומס בריאות. כמו כן, התשוואה הנובעת מההפקדות לקרן תישאר פטורה ממס.

◆ בר-און ציין, כי רה"מ עודכן בפרטי התכנית, כמו גם נגיד בנק ישראל וכי בכוונתו להביא את התכנית לאישור הממשלה בקרוב.

◆ שר האוצר, **רוני בר-און**, הודיע אתמול (11.6.08), במסיבת עיתונאים, על **תכנית רב שנתית להפחתת מסים** אשר תסייע בהשגת יעד המדיניות של משרד האוצר, צמיחה תוך צמצום פערים. עיקר התכנית הינה האצת והורדת המסים לפרטים וחברות, כאשר המקורות למימוש התכנית הם הצמיחה במשק וביטול הפטורים על מיסוי ההפרשות לקרנות השתלמות.

בר-און הציג את התכנית המורכבת מהפחתת מס ההכנסה ליחידים וריווח לשכבות הביניים ומהפחתת מס הכנסה על חברות ל- 20% בשנת 2014.

תוכנית רב שנתית להפחתת מסים							2008	שנים מדרגות מס
2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009		
10%	10%	10%	10%	10%	10%	10%	10%	0-4,390
	11%	12%	12%	12%	13%	13%	16%	4,390-7,810
17%	18%	19%	19%	19%	20%	23%	26%	7,810-11,720
25%	26%	26%	27%	27%	27%	30%	33%	11,720-16,840
						34%	35%	16,840-20,920
								20,920-36,760
								מעל 36,760
20%	20%	21%	22%	23%	24%	25%	27%	מס חברות

הגורם המוסמך להגיש בקשה להטלת כופר בועז פינברג, עו"ד גולדמן – ברון, משרד עורכי דין

קובע שיוטל כופר על עוסק הנחשד בביצוע עבירות, מבלי שאותו עוסק פנה ביוזמתו לכך. **מקריאת הוראות הדין, אנו מוצאים עצמנו בלא מענה ברור. סעיף 221 לפקודת מס הכנסה, קובע כדלקמן: "אדם שעבר עבירה לפי הסעיפים 215-220, רשאי המנהל, בהסכמתו של האדם, לקחת מידו כופר כסף..."** סעיף 121 לחוק מע"מ אינו שונה במהותו מהור' סעי' 221 לפקודה לעניין זה, וגם שם נרשם שדרושה הסכמתו של אדם לקחת מידו כופר כסף. לכאורה, בשני הסעיפים יש צורך בקבלת הסכמתו של האדם שעבר עבירה או שנחשד בביצועה, על מנת לקחת ממנו כופר כסף. פרשנות מילולית מלמדת, כי המחוקק לא נתן דעתו לעצם הפנייה בבקשה להטלת כופר, אלא אך ורק לתשלומו בפועל.

מבחינה תכליתית, מחד גיסא, פנייה מטעם הרשות החוקרת לוועדת הכופר, יכולה להיות בעלת השלכות חיוביות על גורלו של הנישום, ובמיוחד משעסקין בנישום, אשר אינו מודע ליכולתו לפנות בבקשה להמרת החשדות בכופר. בנוסף לכך, אין ספק, שלפנייה להטלת כופר מטעם הרשות החוקרת יכולה להיות השפעה חיובית על הוועדה להמיר חשדות בכופר.

מאידך גיסא, ההשפעות השליליות העלולות להתקיים כתוצאה מפנייה עצמאית של הרשות החוקרת, חלות גם במישור הפלילי, אך לא רק, כפי שנראה להלן. במישור הפלילי – הרי שלמרות המלצת הרשות החוקרת להמיר את החשדות בכופר, עלולה ועדת הכופר, המורכבת, בנוסף לגורם החוקר, גם מגורמים נוספים ברשות, בעלי שיקול דעת עצמאי, לקבוע, כי אין מקום להמיר את החשדות בכופר. במקרה כזה, לכאורה, איבד הנישום את זכותו לטעון טענות בפני הוועדה, ולהביא בפניה טענות נוספות שלא עמדו בפניה בפנייה הראשונה, וגם פנייה נוספת מטעם הנישום בעצמו לוועדה, נעשית לאחר שהוועדה הכריעה נגד הבקשה, דבר אשר מפחית את הסיכויים להיעתר לבקשתו. יתרה מכך, פנייה לכופר מטעם הרשות החוקרת, מבלי שלנישום יש יכולת לאמוד את סיכוייו בהליך שיפוטי (שכן באותו מועד טרם הוגש נגדו כתב אישום והוא טרם נחשף לחומר הראיות), פוגעת בשיקול דעתו, והוא עלול להסכים לשלם את הכופר גם מקום בו עדיף היה לו לנהל הליך משפטי. בעיה נוספת שעולה נוגעת להשפעת הטלת הכופר על עיסוקו של נישום ועל "גליון ההרשעות" שלו. על פניו, הניתוח המצוין שנעשה על ידי המלומדים ד"ר אבי וינרוט ועו"ד בועז אלדשטיין במאמרם

הליך הכופר הינו, ללא ספק אחד מן ההליכים הבודדים במערכת המס, המעוררים שאלות משפטיות מורכבות, אשר תשובות לגביהן – אין. הליך הכופר, בקליפת האגוז, הינו מוסד ייחודי לעבירות מס, ועבירות כלכליות נוספות, כגון חוק הפיקוח על המטבע, חוק היטלי סחר ועוד. מטרת הליך הכופר הינו המרת החשדות לביצוע עבירה כאמור בתשלום כסף. בעת האחרונה, לאור ביקורת ציבורית ואקדמית הולכת וגוברת, נעשו מספר פעולות על ידי הרשות, שמטרתן להביא ליתר שקיפות והפחתת העמימות בכל הקשור להליך הכופר. בין יתר הפעולות שנעשו – פרסום שיקולים מנחים בהטלת כופר בעבירות מס (ר' מיסים יח/6 (דצמבר 2004) א-100). בנוסף לכך, החל משנת 2006, מתפרסמות החלטות ועדת הכופר, אשר בהן ניתנת בתמצית מהות העבירה שנעברה, החלטת הוועדה – להטיל או להימנע מלהטיל כופר, וכן השיקולים העיקריים שהובילו לאותה החלטה, כל זאת, מבלי לציין את שם הנישום. אך גם לאחר ביצוע פעולות אלה, רב הנסתר על הגלוי בכל הקשור למערכת הטלת הכופר בישראל. במאמר זה אתייחס לשאלה אחת (מני רבות) אשר נותרה בלתי פתורה, הדנה בגורם המוסמך לפנות בבקשה להמרת חשדות בכופר.

האם הסמכות לפנות לוועדת הכופר קיימת לגורם החוקר את החשדות? נניח, שלאחר שנסתיימה חקירה בעניינו של נישום, מגיעה הרשות החוקרת למסקנה, כי האשם שדבק באותו נישום הוא קטן, או שבנסיבות, בתי המשפט היו מקלים בעונשו באופן משמעותי, ושמכל מקום, הטלת כופר במקרה הספציפי תחסוך זמן יקר למדינה (ודוק - אלו הם שיקולים לגיטימיים להמרת חשדות לביצוע עבירה בכופר כסף, ואין אנו נכנסים לשיקולים נוספים, שעלולים להשפיע על הרשות החוקרת להעדיף הטלת כופר על פני ניהול הליך פלילי). האם במקרה כזה רשאית הרשות החוקרת להגיש מטעמה בקשה להמרת החשדות בכופר כסף עבור אותו אדם?

השאלה מיהו הגורם המוסמך לפנות בבקשה להמרת חשדות בכופר, אינה שאלה תיאורטית כלל ועיקר, אלא כזו שיכולה להיות לה השפעה במישורים שונים, כפי שניתן יהיה להיווכח להלן. יתרה מכך, במישור המעשי, קיים הבדל גישות בין מס הכנסה למע"מ. בעוד שבמס הכנסה, אין הגורם החוקר פונה מיוזמתו לוועדת הכופר, הרי שברשויות מע"מ קיימים מקרים בהם הממונה האזורי המוסמך להטיל כופר על פי האצלת סמכויות,

כופר, רשאי המנהל לפתוח שנים "סגורות" ורואים את הנישום לעניין סעיף זה, כאילו הורשע בדיון. במקרה כזה, עצם הטלת הכופר, בלא הסכמתו של הנישום, גורמת לו לנזק במישור האזרחי, שספק אם רצה בו (במאמר מוסגר אציין, כי בנושא זה קיימת מחלוקת, שכן אנו סבורים, שסעיף 147(א)(2) לפקודה מקנה סמכות לפתוח שנים סגורות בתוך שנה ממועד תשלום הכופר, ולא ממועד הטלת הכופר, ועל כן, לעצם הטלת הכופר אין משמעות לעניין יכולתו של המנהל לפתוח שומות, אך עמדת הרשות היא, כאמור, שונה).

◆ לסיכום, נראה, כי לאור החסרונות הרבים הטמונים בצעד כזה, כפי שהוסבר לעיל, נראה, שאין זה ראוי לאפשר לגורם החוקר לפנות בעצמו בבקשה להטלת כופר, ויש לאפשר לנישום לעשות זאת באופן עצמאי.

"תשלום כופר כשיקול במינוי לכהונת דירקטור בתאגיד בנקאי", מיסים 1/ (פברואר 1996) עמ' א-34 מיסים 1/ (פברואר 1996), מביא למסקנה, שאין בהטלת כופר על נישום משום יכולת להביא לפגיעה בחופש העיסוק שלו. יחד עם זאת, מסקנתם המלומדת, לא קיבלה ביטוי בפסק דין חד משמעי, וייתכן, שבית המשפט יסבור, שיש בהטלת כופר משום "הרשעה" של הנישום בביצוע העבירות המיוחסות לו, וימנע ממנו לעסוק בעיסוק מסוים לאור זאת. בנוסף לכך, דבר לא מונע מהמדינה לטעון בהליך עתידי, כי על הנישום הוטל כופר בעבר, לצורך טיעונים לעונש.

◆ להטלת הכופר יש לכאורה משמעות גם במישור האזרחי, וזאת מקום בו ועדת הכופר החליטה לקבל את הבקשה, ולהטיל כופר על הנישום. במקרה כזה, על פי הוראות סעיף 147(א)(2) לפקודה, מקום בו הוטל על נישום

מועד תחילת מרוץ 30 הימים להגשת השגה

וע 8083/07 אילן פישר נתיבי ייעוץ בע"מ נ' מנהל מס שבח מקרקעין

◆ בנוסף הועדה קבעה, כי אין לקבל את בקשת המשיב למחיקת הערר על הסף כיוון שבין הצדדים התנהל מו"מ מתוך רצון לסיים בהסכמה את המחלוקת, התדיינות זו שהביאה לתוצאה של תשלום מס שבח על ידי העוררת יצרה מצג ממנו עולה, כי עמדת המשיב המחייבת במס שבח את העוררת נתקבלה על ידי העוררת ששילמה את המס. עפ"י הועדה, המצג ביטא ושיקף למעשה את החלטת המשיב בהשגה שהגישה העוררת. מצג זה נתן יסוד להנחה שהמשיב לא יעלה טענה משפטית, שהיא נכונה לכשעצמה, תוך התכחשות למצג העולה מהמו"מ שהתנהל ביניהם בהסכמה. העלאת טענה למחיקת הערר תוך התעלמות מהמו"מ ותוצאותיו כמוה כפגיעה בחובת תום הלב (ראה ע"א 4928/92 יחזקאל עזרא ואח' נ' המועצה המקומית תל מונד).

התוצאה:

◆ הערר נדחה לתזכורת עד למסירת החלטה בהשגה.

ניתנה ביום 5.6.2008.

ב"כ העוררת: עו"ד ש. כהן.

ב"כ המשיב: עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה.

◆ העוררת העבירה לשלושה מבעלי מניותיה זכויות בנכס והצהירה על כך למשיב ב-19/11/2006. ב-10/05/2007 הוצאה לעוררת הודעת שומה זמנית וב-14/05/2007 הוצאה לה שומה סופית ובה חיוב במס שבח. ב-06/08/2007 הגישה העוררת למשיב השגה על השומה הסופית. ב-27/08/2007 דחה המשיב על הסף את ההשגה על השומה הסופית מהטעם של איחור בהגשתה וציין, כי ניתן היה להגישה תוך 30 ימים ומכיוון שלא הוגשה, השומה שהומצאה בתוקף. לא צוין בהחלטת המשיב תאריך מסירת השומה הסופית לעוררת.

ועדת ערר (חיפה) – כב' הנשיא (בדימוס) מ. סלוצקי; חברי הוועדה: ג. יחזקאלי-גולן-רו"ח; א. שניאור – עו"ד:

◆ מסירת הודעה לנישום נחשבת כמבוצעת כשהיא נמסרת לנמען או למורשה מטעמו. בסעיפים 87 ו-88 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח מכירה ורכישה) תשל"ג-1963 נקבע, כי יש להגיש תוך 30 יום מיום המסירה. הועדה קבעה, כי בהעדר התייחסות לתאריך מסירת השומה לעוררת נשמט בסיס החלטת המשיב לדחייתה. לא תאריך הוצאת השומה קובע לעניין מרוץ 30 הימים להגשת ההשגה אלא תאריך מסירת השומה לנישום.

הוצאות בלתי חוקיות - אסורות בניכוי ע"א 6726/05 הידרולה בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 1

שאינם חוקיים במדינה בה בוצעו; על כן, דינם כדן הוצאות שהוצאו בעבירה. הכרה בתשלומים כאלה כהוצאות לצורך ניכוי ממס סותרת את תקנת הציבור. היא מוציאה את החוטא נשכר. היא הופכת את בית המשפט שותף להכשרת השרץ ולהעמדת מלותיו של החוק ככלי ריק. תוצאה זו, של איסור ניכויים של התשלומים, מתבקשת גם לנוכח האינטרסים המוגנים הנפגעים במתן השוחד – המינהל הציבורי התקין ואמון הציבור ברשויות השלטון והחוק. העובדה, כי הפעולה הבלתי-חוקית נעשתה מחוץ לישראל, אינה מחלישה מעוצמתם של אינטרסים אלה. אדרבא, בנסיבות התפתחותה של הפעילות העסקית הבינלאומית, פגעו של השוחד חורגים מעניינם של ציבור לאומי וקהילה מקומית – הם חותרים תחת המינהל התקין ואמון הציבור בכל מקום. לכך נוספים גם שיקולים של חשש לפגיעה ביחסי-החוץ של מדינת ישראל ובתדמיתה. זאת ועוד, תוצאה זו מסתברת גם משיקולים של הקפדה על כללי התחרות ההוגנת – שחשיבותם גוברת בהקשר של פעילות כלכלית בינלאומית; של השאת היעילות הכלכלית והחיסכון בכספי ציבור; ושל הגינות כלפי כולי עלמא.

לעומת זאת, ביהמ"ש הכיר בחלק ההוצאות המשוייכות להוצאות השכר של הסוכנים, זאת למרות העדר תיעוד מפורט, בהסתמך על עדויות הסוכנים, ובכך נדחה הערעור שכנגד.

◆ בית המשפט לא נדרש בענייננו לשאלת ניכוי ההוצאות במקרה של תשלומים שהוכח לגביהם שנעשו על-פי החוק במדינה הזרה. כאמור, במשפטן של מדינות שונות הובחנו מקרים מעין אלו ממקרים אחרים של הוצאות בלתי-חוקיות שנעשו בחו"ל, וכך גם הובחנו, בחוק האמריקני, מקרים שבהם הוכח, כי השלמונים שולמו לזירוז והקלה של פעולות ממשלתיות רגילות, שאין עימן שיקול דעת.

◆ לעומת השופט רובינשטיין, השופטים חיות ואלון בחרו שלא להתעמת עם השאלה העקרונית בדבר ההתייחסות הכוללת הנדרשת לסוגיית התרת ניכויין של הוצאות הנטענות להיות בלתי חוקיות, אשר הוצאו על ידי נישום ישראלי בחו"ל. לטענתם, מדובר בסוגיה מורכבת רבת פנים ועתירת השלכות במישורים רבים ושונים ואף יתכן, כי חלקים נכבדים מסוגיה זו עניין הם להסדר חקיקתי.

תוצאה:

◆ הערעור והערעור שכנגד נדחו.

ניתן ביום: 5.6.08.

ב"כ המערערות: עו"ד ג. עמיר.

ב"כ המשיב: עו"ד י. ליבליין.

◆ המערערת קיימה פעילות עסקית במדינות ברית המועצות לשעבר, באמצעות התקשרויות עם סוכנים מקומיים והעבירה לסוכנים סכומי כסף ניכרים, אשר שימשו הן לצורך תשלום שכרם של הסוכנים עצמם והן לצרכים נוספים, וביניהם – העברת כספים לגורמים מקומיים, לקידום הצלחתן של העסקות. בפסק הדין שניתן במחוזי נקבע, כי נטל ההוכחה לעניין התרת ההוצאות בניכוי, הוטל מלכתחילה על המערערת, וכי ברגיל, אמנם נדרשים תיעוד ומסמכים רלבנטיים כדי לעמוד בנטל ראיתי זה. עם זאת קבע בית המשפט, כי בנסיבות המיוחדות ששררו בסביבה העסקית שבה פעלה המערערת באותה התקופה, ניתן לקבל גם ראיות אחרות. בית המשפט קיבל את ערעורה של המערערת באופן חלקי, על בסיס עדויותיהם של ארבעת הסוכנים שהעידו בפניו, אך ורק בסכומים ששימשו, על פי העדויות, לתשלום שכרם. נקבע, כי סכומים אלו בלבד עומדים ביחס סביר לגובה העסקות המדווחות. לגבי יתרת הסכומים נקבע, כי לא הוכחה הוצאתם לצורך ייצור ההכנסה ואין להכיר בהם.

◆ לטענת המערערת, טעה בית המשפט בקבלו את הערעור אך ורק לעניין סכומי העמלות שעליהם העידו הסוכנים שקיבלו כשכר. לטענתה, היה על המשיב להתיר בניכוי את כל הוצאות העמלות שעליהן הצהירה, ובפרט לאחר שהתיר לגביהן פטור מניכוי מס במקור.

◆ לטענת המערער שכנגד, הוא המשיב בערעור, שגה בית המשפט המחוזי כשהתיר בניכוי את סכומי העמלות המצומצמים כאמור מעלה. נטען, במישור הראיתי, כי ביחס לכלל התשלומים, לרבות התשלומים שנקבע לגביהם שהוצאו כשכר לסוכנים, לא שיכנעה המערערת ולא הוכיחה שהם הוצאו בייצור הכנסתה בלבד. זאת, לדידו של המשיב, בשל העדר תיעוד מספק ביחס לקשרים העסקיים בין המערערת לבין סוכניה וביחס לתשלומים ששילמה.

עוד טוען המשיב, במישור הנורמטיבי, כי אפילו היתה המשיבה עומדת בנטל הראיתי, לא היה מקום להתיר את הוצאותיה – ובכללן אף שכר הסוכנים – בגין אי-חוקיותן.

בית המשפט העליון, כב' השופט א' רובינשטיין:

◆ אין להתיר את ניכויים של הסכומים שהעבירה המערערת לסוכניה ושימשו לתשלומי שוחד – וזאת מחמת אי-חוקיותן של ההוצאות. תשלומים אלה, שנועדו לשחד ולהשחית עובדי-ציבור במדינה זרה, היו בלתי-חוקיים אילו נעשו בישראל, וחזקה – למצער –

שינוי הגדרת גיל פרישה – מועד תחולה
 עמ"ה 804/06 ריכנבך אליעזר נ' פ"ש חיפה
 עמ"ה 830/06 אברהם קביצל נ' פ"ש חיפה

ביהמ"ש המחוזי בחיפה כב' הש' ס' נשיאה
ש. וסרקרוג:

◆ עמדת המשיב מביאה למעשה לכך שרק משיגיעו המערערים ל"גיל הפרישה" על-פי חוק גיל הפרישה לאחר התיקון (גיל 67 לגבר), "יחזרו" למעגל הנמנים על פרישה על-פי גיל, ורק אז אותו תשלום חודשי יחזור וייחשב כ"קצבה מזכה", לצורך פטור ממס לגבי 35% ממנו. המשמעות המשפטית-מעשית המיידית של גישה זו היא, שבין התקופה של 1/4/2004 ועד למועד הגיע כול אחד מן המערערים ל"גיל הפרישה" לפי חוק הפרישה, קיים חלל משפטי והם למעשה "חסרי מעמד".

אין להתיר יצירת חלל במשפט המביא ככלל לתוהו ובוהו. הסדר משפטי אינו יכול כך סתם להיעלם לפתע שעה שהסדר חלופי אינו בא, ובכל מקרה אין הסדר חדש יכול לשלול קיומו של מעמד, אשר על-פי מהותו הוא בבחינת "מעמד אל-חזור".

◆ בנושא זה, ובמיוחד ככול שהמחלוקת נוגעת לתחום דיני המס, יש להדגיש, כי קיים הבדל מהותי מבחינה עקרונית ומעשית, בין ביטול סטאטוס, שהוקנה מכוח הדין הכללי ובדיני המס, בכלל זה – זכות מוקנית שהושלמה (פרישה לגמלאות) במיוחד משמדובר במעמד אל חזור – לבין סמכות של רשויות המס לשנות את שיעורי המס ושיעורי הפטור (העלאת שיעור המס / הפחתת שיעור הפטור).

◆ ככול שמדובר בביטול הסטאטוס של אדם שרכש כדן, תיקון החקיקה אינו יכול לחול באופן רטרואקטיבי. לא כן בנוגע לתיקון שיעורי המס. אילו נעשה התיקון על דרך של הפחתת שיעורי המס על "קצבה מזכה" מבלי לטעון לביטול מעמדם של המערערים כ"פורשים לפי גיל" תוך שמירה על עקרונות המשפט המינהלי ודיני המס, יתכן כי ניתן היה לאשר את עמדת המשיב.

◆ במקרה דנן, אין מדובר בשינוי מותר של שיעור המס או ביטול הפטור, אלא בביטול מעמדם – מעמד שנרכש כדן. פגיעה בזכות מוקנית כזו – אין להתיר.

◆ המסקנה מן האמור היא, כי שינוי "גיל הפרישה" לפי תיקון חוק הפרישה, בהקשר לפטור ממס, אינו ישים לגבי המערערים, ואין להחילו על מי שפרש כדן קודם לתיקון החקיקה.

תוצאה:

◆ הערעור התקבל.

ניתן ביום 4.6.08

ב"כ המערערים: עו"ד ח. פריד.

ב"כ המשיב: עו"ד ר. ליפשיץ.

◆ המחלוקת המתעוררת בתיק זה, נוגעת למועד תחולתם של תיקונים 135 (תיקון לפקודת מס הכנסה על-פי חוק גיל הפרישה) ו-136 (שעניינו, בין היתר, תיקון בנוגע לקצבה המשתלמת לתקופה שתחילתה ביום 1/1/04 על-פי חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004), שהוכנסו על ידי המחוקק, והנוגעים לפקודת מס ההכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה), ואשר שינו את ההגדרה של "גיל הפרישה".

◆ לפני התיקון, עמד הפטור על 35% מ"קצבה מזכה", כאשר הסכום מתעדכן כחלק מן הקצבה המזכה, למי שפרש פרישה מוקדמת על-פי מספר שנות עבודה. לאור התיקון הנ"ל שונה גיל הפרישה, באופן שגיל הפרישה נדחה ובוטלה האפשרות של פרישה מוקדמת על-פי שנות עבודה. נכון למועד פרישתם וטרם התקבלו תיקוני החקיקה היה זכאי כל אחד מהמערערים לפטור ממס בגין 35% מקצבה מזכה.

◆ המערערים פרשו מעבודתם בסוף שנת 1996 ובהגיעם לגיל 50 בקירוב. עם כניסת תיקוני החקיקה לתוקף, קבע המשיב כי יש להחיל את תיקוני החקיקה שבפקודה על כל אחד מן המערערים ולשלול את הפטור ממס שניתן להם בגין קצבה מזכה, וזאת מאחר שלעמדתו, לאור התיקונים האמורים ואופן תחולתם, שעה שהחוקים לאחר תיקוניהם אינם מכירים עוד בפרישה מוקדמת, אין המערערים עוד בגדר מי שהגיע לגיל הפרישה ויש להוציאם ממעגל "הפורשים".

◆ התוצאה מן האמור, שלעמדת המשיב, אין המערערים זכאים עוד לפטור ממס בגין 35% מקצבה מזכה, כפי שהיו זכאים לה טרם תיקוני החקיקה, וזאת החל מיום 1/4/04, מועד התחילה לפי חוק גיל הפרישה. המחלוקת בין הצדדים – מועד תחולתו של התיקון לסעיף 9א לפקודה, שביטל את החלופה של פרישה מוקדמת על-פי שנות עבודה לצורך פטור ממס.

◆ לעמדת המערערים התיקון האמור, לפיו אין עוד פרישה על-פי שנות עבודה, כך שעובד במעמדם של המערערים אינו מושווה עוד ל"פורש על-פי גיל", חל על מי שפרש החל מ-1 בינואר 2004, מועד יום התחילה של חוק מדיניות כלכלית. באופן זה, משפרשו המערערים בטרם נכנסו תיקוני החקיקה לתוקף, יש לראותם כממשיכים להיות זכאים לפטור על 35% מהקצבה המזכה.

פטור ממס על מלגות

לידיעת הסטודנטים בעלי המלגות, ועדת הכספים, בראשותו של ח"כ סטס מיסז'ניקוב, אישרה ביום 27.5.08, להכנה לקריאה ראשונה ארבע הצעות חוק, שאוחדו להצעה אחת, להענקה של פטור ממס על מלגות לסטודנטים. הצעות החוק הן של חברי הכנסת אלכס מילר וסטס מיסז'ניקוב, גלעד ארזן ואבישי ברוורמן, אורית נוקד ורונית תירוש. על פי ההצעה, מלגה היא כספים הניתנים מהמוסד להשכלה גבוהה לסטודנט כמענק, פרס או פטור מתשלום במהלך לימודיו באותו המוסד, לצורך קיומו באותה התקופה, ואשר לא ניתנת תמורה בעדו מצד הסטודנט.

שקוּזו. החשוד אמר בחקירתו, כי קיבל את החשבוניות מאדם בשם דני רובמן ובתמורה שילם 3,500,000 ש. סכום המע"מ בגין חשבוניות אלה, שכביכול נגרע מקופת המדינה - 470,000 ש.

עובדי ביטוח לאומי ימחלו

ועדת העבודה, הרווחה והבריאות, בראשות ח"כ יצחק גלנטי, אישרה ביום 2.6.08 לקריאה שניה ושלישית הצעת חוק ממשלתית המעניקה לעובד של המוסד לביטוח הלאומי את הסמכות למחול על הפרשי הצמדה ריבית וקנסות בגין חוב שנוצר למבוטח בדמי ביטוח גם אם לא הוגשה על ידו בקשה. במצב הקיים הביטוח הלאומי אינו רשאי לבטל הפרשי הצמדה ריבית וקנסות על חוב של מבוטח אלא אם הגיש בקשה לביטוח הלאומי. הצעת החוק תאפשר למחול כאמור בנסיבות שונות, כגון: נפטר שהשאיר אחריו יתומים או משפחה חסרת יכולת כלכלית; על יסוד אישור רפואי כי מחמת מצב בריאותו של החייב בתשלום נבצר ממנו להגיש בקשה כאמור; נציג המוסד לביטוח לאומי יהיה רשאי לוותר על קנס, תוספת או ריבית במקרים בהם הסכום הכולל שעליו מוותרים, אינו עולה על 10% מהשכר הממוצע והחוב שבשלו הוטל הקנס שולם במלואו. הצעת החוק גם קובעת, כי השר רשאי לקבוע בצו מצבים נוספים שיאפשרו לנציג הביטוח הלאומי לוותר על הפרשי הצמדה ריבית וקנסות, ללא הצורך בהגשת בקשה על ידי המבוטחים.

3.5 מיליון ₪ פיקטיביות ?

כב' השופט, בני שגיא מבימ"ש השלום בת"א שחרר ביום 5.6.08 תחת מגבלות את ישראל ריחניאן מנתניה בחשד לקיזוז חשבוניות פיקטיביות בסכום של 3,500,000 ש. עפ"י הודעת רשות המסים, מחלקת חקירות מכס ומע"מ תל אביב, מנהלת חקירה, במסגרת צח"מ משותף עם משטרת ישראל, בחשד להפצה וקיזוז של חשבוניות מס מזויפות בהיקף גדול. עפ"י ההודעה, החקירה העלתה, כי נעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות של מספר חברות, בעשרות מיליוני ש. החשוד, שהינו אחד משני הבעלים של חברת ישראל סוהיל - גני המלך שלמה בע"מ, הוזמן לחקירה אך לא התייצב במשך 3 ימים. הבעלים השני, סוהיל זכריה, נחקר עוד קודם לכן ושחרר בערבות בביהמ"ש. ריחניאן חשוד, כי במהלך שנת 2007 קיזוז חשבוניות מס פיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של החברה, בהיקפים של מיליוני ש על שם מספר חברות: מעטפת בטחון בע"מ, גל ניר בע"מ, סטאר ישיר ניהול ואחזקות בע"מ ואחים ברנס בע"מ. כל זאת בכוונה להתחמק מתשלום מס אמת. עפ"י הודעת הרשות, מחומר החקירה עולה, כי החברות האמורות לא סיפקו את החומרים ולא ביצעו את העבודות הרשומות בפרטי החשבוניות

השבתת בימ"ש שלום חיפה

עפ"י הודעת מנהל בתי המשפט, מר משה גל, בבית משפט השלום בחיפה, לרבות בית המשפט לענייני משפחה ובית המשפט לנוער, תתקיים השבתה מיום 5.6.08 עד יום 17.6.08. ההשבתה נדרשת לצורך החלפת מערכות המחשוב של בתי המשפט. במועד זה לא תהיה קבלת קהל ולא ניתן יהיה למסור כתבי בי-דין, אלא במקרים דחופים ביותר. דיונים שנקבעו למועד זה יתקיימו כסדרם, וכן יתקיימו דיונים בעניינים דחופים.

מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.